

Anxietăți de toamnă

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

Mi-am făcut bagajul, toamnă,
Plec spre zări mai calde, doamnă,
Ține tu melancolia
Și semnează-mi poezia.
Iartă-mă și tu, iubite,
Că pe-aleile ciobite
De neliniște și vreme
Pașii mei desculți s-or teme
Să mai treacă... Într-o seară,
Când s-o face primăvară
Pune vântul să mă cheme
Și-ale inimii poeme
Le vom scrie iar cu sânge,
Din penița care plânge
Ferecată-ntr-o baladă.
Scrie-mi versuri pe zăpadă,
Neaua trupului să știe
Ca-mpărțim o poezie,
Tu-nceputul, eu sfârșitul,
Veșnicia, infinitul.

Voi veni și eu cu tine,
Vrei, iubito? Pe stamine
În curând se-așterne bruma,
Frigul s-a-ntrecut cu gluma.
Vino goală prin poeme,
Cu temperaturi extreme,
Când cu soare, când cu ploaie,
Tristă, uneori vioaie.
Prigonindu-ne zăpada
O să treacă prin arcada
Unde focul mă îndeamnă
Să rămân cu tine, doamnă,
Dezbrăcat de întuneric
Să iubesc tăcut și sferic
Floarea alb-a unui cântec
Din al inimii descântec.
Primăvara ce-o să vină
O să-ți lase pe tulpină
Verdele și veșnicia,
Infinitul, poezia.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș